

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

910.2

"1916"



Szerző:

Cím: Budapest idegenforgalmáért

Forrás:

Fővárosi Hírlap

Bp.

1916 XI. 15.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest az idegenforgalomért

Gondoskodás az idegenek kellemes tartózkodásáról és biztos tájékoztatásáról

Ott, ahol a Haris-bazár előkelő passzusa a Váci-utcára torkollik, a főváros piros-sárga-kék zászlója leng a sarkon, hirdelve, hogy új intézménnyel letünk gazdagabbak. A múlt héten megnyílt Budapest székesiőváros Idegenforgalmi Hivatala, amelynek főadatát a Fővárosi Hírlap már többször ismertette.

Kint a kapun csinos feliratok, végig a lépcső kanyarulatain utbaigazító táblák, a félemeleten pedig szép, világos hivatalos helyiség. Hivatalos helyiség? Aligha szabad annak nevezni, mert ez a cím csak a szervezeti szabályzatban illeti meg. Különböen kedves, meleg, kényelmes társalgó terem, a falakon izléses térképek, alumínium-keretes pesti fotográfiák, intim függönyök, jóleső szőnyegek, puha karosszékek. A falban könyvszekrény, az ablak alatt két íróasztal és mindössze két hivatalnok egy nő és egy férfi.

Ha az idegen átlépi a küszöböt, bizalmas, kedves hangulat fogadja, meg kell éreznie, hogy jó helyen jár és nem fikció, amit a kapu alatt olvasott, hogy itt mindenféle idegenforgalmi ügyben ingyen adnak felvilágosítást. Nemcsak ingyen, de barátságosan, szíves, jóleső készséggel. Tökéletes garancia erre Zilahy Dezsőnek, a hivatal igazgatójának személye. Sok mindenre van szükség, hogy ezt a tisztet valaki jól töltsse be. A szó legtökéletesebb értelmében vett általános műveltség, nyelvtudás, világlátottság, jó modor: egy sem hiányozhatik. Zilahy Dezsőből az első öt percben kiütközik, hogy tulajdonosa annak a sok szellemi csecsebecsének.

Alig egy hete, hogy a hivatala működik, de a Budapesten járó idegen máris alig mulasztja el, hogy be ne köszöntsön Zilahy direktorhoz, ha másra nem,

egy kis csevegésre. A térképek, menetrendek, képek, prospektusok és könyvek halmazából mindent meg lehet itt tudni, amire az idegennek szüksége van.

Egyelőre inkább a szervezés munkája folyik. Meg kell tudni a külföldnek, hogy a hivatal él és dolgozik. Be kell szerezni mindent, amire az idegenek utbaigazításához szüksége van. Mindenekfelett pedig tanulni kell, sokat, nagyon sokat, mert itt nincs helye olyan válasznak, hogy nem tudom, nem ismerem. Itt mindent kell tudni, mindenhez érteni kell.

Zilahy igazgató bevezet elkerített kis irodájába virág az asztalon, a falon pedig az iroda három megalakítójának, Bárczy polgármesternek, Déri alpolgármesternek és Vita tanácsnoknak a képe. Megkérdezzük az igazgatót, mennyire van az állami idegenforgalmi szervezet ügye?

— Ön tudja, — mondja Zilahy — hogy terv szerint az állami idegenforgalmi intézménynek is mi leszünk a szerve, de ezideig még csak tervekről van szó. Reméljük, a valóságban is nemsokára meglesz. Kampis miniszteri tanácsos ur ömértósága, akinek hatáskörébe tartozik, nagy szeretettel foglalkozik a kérdéssel, amelyet mielőbb szeretne megoldani. Akkor természetesen az akció megfelelően nagyobb arányokat ölthet, ámbár ma is mindent elkövetünk, ami tőlünk telik.

— Hogyan adja tudtára az igazgató ur a külföldnek az iroda létezését?

— Természetesen kötelességünk minden eszközzel azon lenni, hogy észrevegyenek bennünket. Mindenekelőtt magát az irodát szembe-tűnően helyeztük el. Azután jönnek a hirdetések. Mindenekelőtt a vasuti menetrendekben hirdetünk, csinos plakátjaink is készülnek, amelyeken Budapest legfőbb ékessége, a Duna, látható. Azonkívül érintkezésbe léptünk és állandó

kontaktust tartunk fönn a külföldi hasonló természetű irodákkal. Németországban 127 idegenforgalmi iroda van, amelyek központtal is rendelkeznek. Ezek után igen sikeresen fogjuk a világgal tudatni létezésünket. Ezek az irodák kifüggesztik helyiségükben a mi plakátjainkat. Éppen most készítünk egy csinos kis füzetet is, amely szóban és képben ismerteti Budapestet. Ezt a füzetet a német irodák minden prospektusukhoz mellékelni fogják és mi is minden levélünkhöz hozzácsatoljuk.

Az életrevaló tervek egész áradatát halljuk az igazgató szájából. Érezzük, hogy tisztában van vele, mivel lehet az idegent vonzani és kielégíteni. Tudja, hogy meg kell vele szeretetni Budapestet és meg kell menteni azoktól a kellemetlenségektől és kompromittáló dolgoktól, amelyekkel eddig olyan szép sikerrel tartottunk távol minden idegent. Az ötletek sokaságából taláalomra ragadunk ki csak néhányat. Most tárgyalt például Zilahy igazgató Strausz Adolfal, a Keleti Akadémia jeles tanárával és összekötést akar létesíteni a növendékek és az idegenforgalmi hivatal között. Volonter szerepet szánt az ambiciózus fiuknak, akik viszont szintén jelentékeny hasznót húzhatnak ebből a tevékenységből. A Keleti Akadémia hallgatói gyakorolhatják, fejleszthetik ezen a réven nyelvtudásukat, ismeretségeket köthetnek és bizony nem egyszer talán szerencséjüket alapozhatják meg. Ezzel szemben az iroda értékes segítséget kap az intelligens ifjakban, akik értékes vezetői, kalauzai lesznek az idegeneknek és lelkes interpretátorai a magyar álláspontnak. Másik ilyen értékes segítőtárs lesz a budapesti turisták egész serege. Ezek meg fogják tenni azt a szívességet, hogy minden kirándulósukat bejelentik a hivatalnak azzal, hogy készségesen viszik magukkal a vállalkozó idegeneket. Nem kell

3. sz sokat magyarázni, mit jelent a jó és megbízható társaság a külföldi embernek és mit jelent a mi számkra, ha ilyen közvetítéssel ismerik meg az idegenek a magyarságot, a magyar földet és a magyar ideálokat.

Érintkezésbe lép az iroda mindazokkal az intézményekkel, amelyekre az idegenek rászorulnak. Állandó kontaktust fog fentartani a rendőrséggel, a szállodásokkal, a bérkocsisokkal, a bojokkal és mindenki-vel, akit ki kell oktatni arról, hogy és mint kell bánni az idegennel, akit nem elriasztani, de ideszoktatni kívánunk.

Csinál majd az iroda program-újságot is, azonkívül pedig a gyáriparosoktól és minden gazdasági érdekeltiségtől prospektusokat kér, amelyekben minden fel legyen tüntetve, amire az üzleti ügyben ideérkező idegennek szüksége van. Külön prospektust kérnek majd a budapesti napilapok szindikátusától és a szaklapoktól, amelyből tárgyilagosan ismerhesse meg az idegen, melyik lapra van szüksége, ha üzleti érdekeit

itt Magyarországon akarja érvényesíteni. Ezeken az utakon kívánja az Idegenforgalmi Hivatal a magyar gazdasági érdekeket mindenesetre eredményesen szorgosítani.

Még egy igen fontos eszköz. Az iroda ugyanoly gyorsan kívánja tudni az idegen érkezését, mint például maga a rendőrség. Ha ez sikerülni fog, akkor minden Budapestre érkező idegennek pár óra alatt nevére címzett levélben ott lesz az asztalán minden utbaigazítás, amire Budapesten szüksége van. A gaz-

dag borítékban utmutatók, tervek, ismertetések lesznek, mindenkinek olyan, amilyent foglalkozása, vagy szórakozó szándéka megkíván. Ha pedig még többet kíván tudni, akkor sziveskedjék elfáradni a Váci-utcába, ahol ebben a kedves, meleg, puha fészekben mindenesetre érdemes eltölteni egy félórát.

Teljes a meggyőződésünk, hogy aki itt kezdi megismerni Budapestet, az biztosan még is fogja szeretni . . .